HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (camera a cincea)

9 septembrie 2010 *

În cauza T-70/08,

Axis AB, cu sediul în Lund (Suedia), reprezentată de J. Norderyd, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI fiind

* Limba de procedură: engleza.

Etra Investigación y Desarrollo, SA, cu sediul în Valencia (Spania),

având ca obiect o acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 27 noiembrie 2007 (cauza R 334/2007-2), privind o procedură de opoziție între Etra Investigación y Desarrollo, SA și Axis AB,

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnii M. Vilaras, președinte, M. Prek și V. M. Ciucă (raportor), judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere cererea depusă la grefa Tribunalului la 12 februarie 2008,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 9 iunie 2008,

în urma ședinței din 29 aprilie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 17 iunie 2004, reclamanta, Axis AB, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].

2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este marca verbală ETRAX.

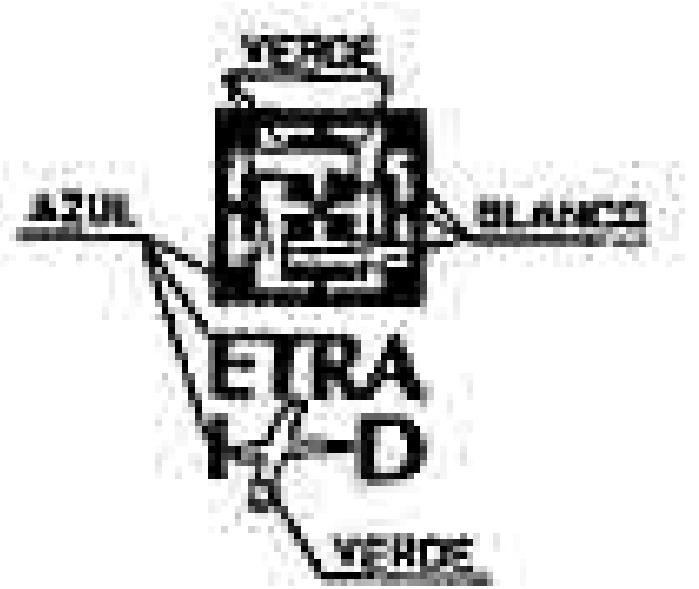
3 Produsele și serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte, după limitarea intervenită în cursul procedurii în fața OAPI, din clasele 9 și 42 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare.

4 Cererea de înregistrare a mărcii comunitare a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 31/2005 din 1 august 2005.

5 La 14 octombrie 2005, Etra Investigacion y Desarrollo, SA a formulat opoziție în temeiul articolului 42 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 41 din Regulamentul nr. 207/2009) împotriva înregistrării mărcii solicitate pentru produsele și serviciile vizate la punctul 3 de mai sus.

6 Opoziția era întemeiată pe următoarele mărci anterioare:

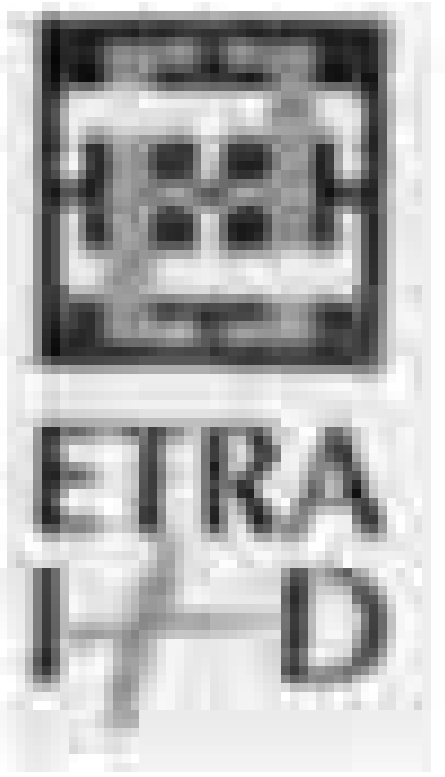
— marca figurativă spaniolă nr. 2194122 depusă la 5 noiembrie 1998 și înregistrată la 22 noiembrie 1999 pentru produse care fac parte din clasa 9 („Aparate și instrumente de uz științific, nautic, topografic, electric, pentru fotografie, cinematografie, optică, cântărire, măsurare, semnalizare, verificare, salvare și învățământ; aparate pentru înregistrarea, transmiterea și reproducerea sunetului sau imaginii; suporturi magnetice de înregistrare, discuri acustice; automate de vânzare și mecanisme pentru aparate care funcționează cu fise; case de marcat, mașini de calculat, echipamente de prelucrare a datelor și calculatoare; echipament pentru stingerea incendiilor”), reprezentată în continuare:

— marca figurativă spaniolă nr. 2413572, depusă la 9 iulie 2001 și înregistrată la 8 ianuarie 2002 pentru produse care fac parte din clasa 9 („Aparate și instrumente de uz științific, nautic, topografic, pentru fotografie, cinematografie, optică, cântărire, măsurare, semnalizare, verificare, salvare și învățământ; aparate pentru înregistrarea, transmiterea și reproducerea sunetului sau imaginii; suporturi magnetice de înregistrare, discuri acustice; automate de vânzare și mecanisme pentru aparate care funcționează cu fise; case de marcat, mașini de calculat, echipamente de prelucrare a datelor și calculatoare; echipament pentru stingerea incendiilor”), reprezentată în continuare:

— marca figurativă spaniolă nr. 2413574 depusă la 9 iulie 2001 și înregistrată la 22 aprilie 2002 pentru serviciile care fac parte din clasa 42: („Servicii de inginerie; servicii de analiză și cercetare industrială, electrică și electronică”), reprezentată în continuare:

7 Motivul invocat în susținerea opoziției a fost riscul de confuzie în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009].

8 La 11 decembrie 2006, divizia de opoziție a respins opoziția în totalitate, considerând că diferențele dintre semne erau de natură să excludă existența unui risc de confuzie între mărcile anterioare și marca solicitată.

9 La 21 februarie 2007, a parvenit la OAPI o cale de atac, nedatată, formulată împotriva deciziei diviziei de opoziție.

10 Prin Decizia din 27 noiembrie 2007 (denumită în continuare „decizia atacată"), Camera a doua de recurs a OAPI a admis calea de atac, anulând decizia diviziei de opoziție și respingând cererea de înregistrare în totalitate.

11 Mai exact, camera de recurs a examinat, mai întâi, problema admisibilității și a considerat că, deși cererea nedatată de introducere a căii de atac a fost primită de OAPI la 21 februarie 2007, și anume după expirarea termenului de introducere a căii de atac, la 12 februarie 2007, achitarea taxei pentru calea de atac prin virament bancar „[î]ndeplinise rolul de cerere de introducere a căii de atac în vederea admisibilității", dat fiind că aceasta fusese efectuată în termen și cuprindea informațiile detaliate impuse de norma 48 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Concluziile părților

12 Reclamanta a solicitat Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

13 OAPI a solicitat Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

14 În cadrul ședinței, ca urmare a unei întrebări adresate de Tribunal, OAPI a arătat că solicita Tribunalului fie respingerea acțiunii pe fond, fie reformarea deciziei atacate pe baza raportului de transmitere a unui fax, raport care a fost expediat de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

În drept

15 În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă în esență două motive, întemeiate pe încălcarea normei 49 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 2868/95 și, respectiv, pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

16 În primul rând, trebuie să se examineze primul motiv, întemeiat pe încălcarea normei 49 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 2868/95.

Argumentele părților

17 Reclamanta impută camerei de recurs că a încălcat norma 49 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 2868/95. Mai exact, aceasta arată că în mod eronat a considerat camera de recurs că respectiva cale de atac era admisibilă în conformitate cu norma 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, cât timp documentul justificativ al viramentului bancar, efectuat pentru achitarea taxei pentru calea de atac, era redactat în spaniolă, contrar prevederilor normei 48 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, potrivit căreia cererea de introducere a căii de atac se depune în limba de procedură a deciziei atacate, și anume, în speță, engleza.

18 OAPI recunoaște că respectiva cameră de recurs a încălcat norma 49 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 2868/95. Cu toate acestea, OAPI susține că, potrivit unui principiu de drept al Uniunii Europene, eroarea săvârșită de camera de recurs nu este suficientă pentru a justifica anularea deciziei atacate, deoarece această „neregularitate procedurală" nu ar fi putut avea „o influență decisivă" asupra admisibilității căii de atac în fața camerei de recurs.

19 Potrivit OAPI, calea de atac în fața camerei de recurs era admisibilă pentru motivul că partea care a formulat opoziția a depus, la 21 februarie 2007, un raport de transmitere a unui fax care atesta că, la 8 februarie 2007, fusese trimisă o cerere de introducere a unei căi de atac care îndeplinea toate condițiile prevăzute de norma 48 din Regulamentul nr. 2868/95. Or, deși OAPI nu a găsit dovada primirii acestui fax, potrivit jurisprudenței [Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2005, Success-Marketing/OAPI – Chipita (PAN & CO), T-380/02 și T-128/03, Rec., p. II-1233], data de primire a unui document ar putea fi dovedită printr-un raport de transmitere a unui fax.

Aprecierea Tribunalului

20 În primul rând trebuie să se examineze motivul întemeiat pe încălcarea normei 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95.

21 Potrivit normei 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, în cazul în care calea de atac nu îndeplinește, printre altele, condițiile prevăzute la articolul 59 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009), camera de recurs o respinge ca inadmisibilă, cu excepția cazului în care aceste nereguli au fost remediate înainte de expirarea termenului prevăzut la acest din urmă articol, și anume în termen de două luni de la notificarea deciziei atacate.

22 În temeiul articolului 59 din Regulamentul nr. 40/94, calea de atac trebuie formulată în scris și depusă la OAPI în termen de două luni de la data notificării deciziei și se consideră ca fiind înaintată numai după achitarea taxei pentru calea de atac.

23 În această privință, trebuie amintit că reiese din jurisprudența Tribunalului că, deși, potrivit articolului 59 din Regulamentul nr. 40/94, calea de atac se consideră ca fiind înaintată numai după achitarea taxei pentru calea de atac, simplul virament al sumei corespunzătoare nu poate fi considerat ca echivalent cu cererea de introducere a căii de atac impusă de articolul menționat [Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2005, Solo Italia/OAPI – Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, Rec., p. II-1881, punctul 58].

24 În speță, camera de recurs a considerat că, deși cererea nedatată de introducere a căii de atac a fost primită de OAPI la 21 februarie 2007, și anume după expirarea termenului de introducere a căii de atac, la 12 februarie 2007, achitarea taxei pentru calea de

atac prin virament bancar „[î]ndeplinise rolul de cerere de introducere a căii de atac în vederea admisibilității", dat fiind că aceasta fusese efectuată în termen și cuprindea informațiile detaliate impuse de norma 48 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95.

25 Prin urmare, camera de recurs nu a respectat condiția privind existența unei cereri de introducere a unei căi de atac în sensul articolului 59 din Regulamentul nr. 40/94, astfel cum a fost interpretată aceasta de jurisprudența citată anterior, și, prin urmare, a încălcat norma 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95.

26 În ceea ce privește susținerile OAPI potrivit cărora această eroare săvârșită de camera de recurs trebuie considerată drept o neregularitate care nu determină anularea deciziei atacate, deoarece, în lipsa acesteia, decizia nu ar fi avut un conținut diferit, trebuie arătat că, în memoriul în răspuns, OAPI a solicitat numai respingerea acțiunii reclamantei. Abia în cadrul ședinței acesta a declarat că solicita Tribunalului fie respingerea căii de atac, fie reformarea deciziei atacate pe baza raportului de transmitere a unui fax, raport care a fost expediat de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

27 Dacă această declarație trebuie înțeleasă ca formularea, pentru prima oară în cadrul ședinței, a unui capăt de cerere în reformare, un astfel de capăt de cerere trebuie respins ca inadmisibil, chiar independent de caracterul său eventual tardiv. Astfel, dacă articolul 134 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului prevede că „[u]n intervenient […] poate, în memoriul său în răspuns […], să formuleze concluzii privind anularea sau reformarea deciziei camerei de recurs cu privire la un aspect neinvocat în cererea introductivă", din această dispoziție reiese, *per a contrario*, că OAPI

nu poate, în ceea ce îl privește, să formuleze astfel de concluzii (Hotărârea Curții din 12 octombrie 2004, Vedial/OAPI, C-106/03 P, Rec., p. I-9573, punctul 34).

28 În măsura în care, printr-o asemenea argumentare, OAPI solicită Tribunalului să respingă calea de atac și astfel să confirme decizia atacată, efectuând o substituire de motive, nici această argumentare nu poate avea câștig de cauză.

29 Astfel, trebuie amintit că Tribunalul efectuează un control de legalitate al deciziilor organelor OAPI. Dacă Tribunalul ajunge la concluzia că o asemenea decizie, pusă în discuție în cadrul unei acțiuni cu care este sesizat, este afectată de o nelegalitate, trebuie să o anuleze. Acesta nu poate respinge acțiunea înlocuind motivarea organului competent al OAPI, emitentul actului atacat, cu propria motivare [Hotărârea Tribunalului din 25 martie 2009, Kaul/OAPI – Bayer (ARCOL), T-402/07, Rep., p. II-737, punctul 49].

30 În speță, s-a arătat deja că această concluzie a camerei de recurs cu privire la admisibilitatea căii de atac care i-a fost înaintată se baza exclusiv pe documentul justificativ al viramentului bancar, camera de recurs asimilându-l cu o cerere de introducere a unei căi de atac. De asemenea, s-a arătat că respectiva concluzie a camerei de recurs din decizia atacată era afectată de o eroare de drept (a se vedea punctul 25 de mai sus).

31 În schimb, camera de recurs nu s-a bazat în niciun caz pe raportul de transmitere a unui fax, evocat de OAPI în cadrul argumentării sale. La punctul 9 din decizia atacată, camera de recurs s-a limitat la a afirma, în această privință, cele ce urmează:

„Partea care a formulat opoziția susține că prezentarea căii de atac a avut loc la 8 februarie 2007, înainte de data limită, și prezintă un raport de transmitere a unui fax în susținerea acestui argument. Cu toate acestea, [OAPI] a găsit indicii referitoare la acest document considerat a fi fost primit la data menționată mai sus."

32 În aceste condiții, decizia atacată trebuie să fie anulată. Revine, eventual, camerei de recurs obligația de a aprecia dacă și în ce măsură documentul menționat mai sus, evocat de OAPI în cadrul argumentării sale, poate avea o influență asupra admisibilității căii de atac care i-a fost înaintată de partea care a formulat opoziția.

33 În lumina considerațiilor ce precedă, trebuie să se constate că primul motiv trebuie primit, iar decizia atacată trebuie anulată în acest temei, fără a mai fi necesară examinarea obiecției întemeiate pe încălcarea normei 49 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, nici a celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

Cu privire la cheltuielile de judecată

34 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a căzut în pretenții, este necesară obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, potrivit cererii reclamantei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

1) **Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) (mărci, desene și modele industriale) din 27 noiembrie 2007 (cauza R 334/2007-2), privind o procedură de opoziție între Etra Investigación y Desarrollo, SA și Axis AB.**

2) **OAPI suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Axis.**

Vilaras Prek Ciucă

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 9 septembrie 2010.

Semnături